

Nr 347.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt; given Stockholms slott den 21 mars 1919.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt äger svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, vid beräkning av beskattningsbart belopp att i stället för de honom enligt 18 § 1 mom. i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt tillkommande skattefria avdrag åtnjuta särskilda avdrag, på sätt nedan sägs.

2 §.

Ortsavdrag och familjeavdrag skola upptagas till de i sagda förordning för varje särskilt fall stadgade belopp ökade med hälften, dock att, om summan av sagda avdrag efter förhöjningen icke uppgår till jämnt hundratal kronor, belopp, som överskjuter jämnt hundratal, bortfaller.

3 §.

Under de i 18 § 1 mom. e) i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt angivna omständigheter må det skattskyldig enligt ovan givna bestämmelser medgivna avdrag ökas med högst 700 kronor.

4 §.

Den del av det taxerade beloppet, som överstiger summan av de skattskyldig enligt 2 och 3 §§ i denna förordning medgivna avdrag men icke dubbla summan av samma avdrag, upptages i det beskattningsbara beloppet till sitt halva belopp.

Den del av det taxerade beloppet, som överstiger dubbla summan av de skattskyldig enligt denna förordning medgivna avdrag, ingår i sin helhet i det beskattningsbara beloppet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

*Utdrag av protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 mars
1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERNA,
 RYDÉN,
 THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anförde här-
efter vidare.

Såsom jag redan tidigare i dag vid anmälade av förslag till vissa
ändringar i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt anmärkt,
synes det vara nödvändigt att vid 1920 års taxering till inkomst- och
förmögenhetsskatt medgiva en viss skattelindring i form av en proviso-
risk höjning av de skattefria avdragen. Jag har nu att anmäla förslag
till förordning härom.

Storleken av de skattefria ortsavdrag och familjeavdrag, som enligt
nämnda förslag om vissa ändringar i förordningen om inkomst- och för-
mögenhetsskatt skola tillkomma här i riket mantalsskrivna svenska med-

borgare, hava i sagda förordning bestämts efter den år 1914 rådande prisnivå, dock med ungefär 20 % förhöjning beträffande ortsavdraget. Da nämnda förslag utgår från, att den del av en skattskyldigs taxerade belopp, som motsvarar existensminimum för honom och hans familj, bör vara fritt från skatt, är det tydligt att, om priserna allt för mycket avvika från den sålunda antagna nivån, ortsavdragen och familjeavdragen böra modifieras med hänsyn till den prisnivå, som gäller det år, den taxerade inkomsten förvärvats, eller nu närmast år 1919. Enligt socialstyrelsens beräkningar hava levnadskostnaderna vid slutet av år 1918 utgjort 267 % av de i juli 1914 gällande, och, ehuru de nu visat tendens att sjunka, torde man kunna antaga såsom visst, att medelprisnivån för år 1919 kommer att bliva så hög, att en provisorisk ökning av de skattefria avdragen är nödvändig för att icke alltför mycket betunga skattskyldiga med lägre inkomster.

På sätt de sakkunnige, som av mig tillkallats för att biträda vid revision av skattelagstiftningen i hithörande delar, i sitt slutliga utlåtande påpekat, kommer en förhöjning av de skattefria avdragen med 50 % att för skattskyldig med taxerat belopp ej överstigande 10,000 kronor att i beskattningsavseende innebära kompensation för en prisstegring, som uppgår till 167 % av 1914 års nivå. Dylik skattskyldig kommer nämligen att för en viss inkomst erlægga samma skatteprocent, som han enligt de vanliga reglerna skulle hava erlagt för inkomst, som varit en tredjedel lägre. För högre inkomster kommer det låga penningvärdet att medföra något ökad skatt, men ökningen är jämförelsevis obetydlig och utgör vid grundbeloppets uttagande högst 15 %.

Med hänsyn till de finansiella verkningarna av den ifragasatta skattelindringen, vilka för närvarande icke kunna närmare beräknas, har jag icke ansett mig böra tillstyrka större förhöjning av det skattefria avdraget än med 50 %, ehuru därmed full kompensation för prisstegringen icke beredes.

En förhöjning av ortsavdraget och familjeavdraget med 50 % medför för vissa avdragsklasser, att avdraget kommer att sluta å 50 kronor. Då detta skulle medföra svårigheter vid taxeringen, bör det skattefria avdraget avrundas till närmast lägre hundratal.

I fråga om det i 18 § 1 mom. 3 stadgade avdrag synes hänsyn till den höga prisnivån kunna tagas på det sätt, att maximum för detta avdrag vid 1920 års taxering höjes från 500 till 700 kronor.

Även vid reduceringen av den del av det taxerade beloppet som överstiger existensminimum men icke dubbla summan därav bör naturligtvis hänsyn tagas till dyrtiden, så att den del av det taxerade beloppet

pet, som överstiger summan av de höjda avdragen, men icke dubbla summan av samma avdrag upptages blott till sitt halva belopp.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst inom finansdepartementet upprättat förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition av den lydelse bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gunnar Grip.